

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 lipca 1983 r.

w sprawie wykonania przepisów o podatku wyrównawczym.

Na podstawie art. 5 ust. 4 i art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 42, poz. 188) oraz art. 9 pkt 2 i 4, art. 18 ust. 3, art. 34 ust. 3 i art. 38 pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1980 r. Nr 27, poz. 111 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1 Kosztami uzyskania przychodów z poszczególnych źródeł są wszelkie koszty ponoszone w celu osiągnięcia tych przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w ust. 3.

2. Za koszty uzyskania przychodów uważa się również:

- 1) równowartość szkody w przedmiotach majątkowych służących do uzyskania przychodów, w odniesieniu do których stosuje się odpisy na zużycie, w wysokości nie wyrównanej odszkodowaniem ubezpieczeniowym i odpisami z tytułu zużycia; równowartość tę potrąca się z przychodów uzyskanych w tym roku, w którym szkoda powstała,
- 2) odsetki od długów i trwale ciężary, jeżeli pozostają w związku ze źródłem przychodów,
- 3) składki na rzecz organizacji gospodarczych i społeczno-zawodowych, do których podatnik należy,
- 4) podatki i opłaty oraz składki ubezpieczeniowe pozostające w związku ze źródłem przychodów, z wyjątkiem podatku od spadków i darowizn oraz podatku wyrównawczego,
- 5) wydatki na nabycie przedmiotów majątkowych, jeżeli jednostkowy koszt nabycia przedmiotu nie przekracza 5.000 zł, a w razie nabycia przedmiotu za granicą lub w eksporcie wewnętrznym — jeżeli jednostkowy koszt nabycia przedmiotu według obowiązującego kursu nie przekracza 20.000 zł,
- 6) odpisy na zużycie przedmiotów majątkowych w wysokości ustalonej dla celów podatku dochodowego.

3. Do kosztów uzyskania przychodów nie zalicza się:

- 1) wydatków na nabycie, powiększenie lub ulepszenie źródła przychodów, z wyjątkiem wydatków, o których mowa w ust. 2 pkt 5,
- 2) wydatków na spłatę długów,
- 3) odsetek od własnego kapitału włożonego w źródło przychodów,
- 4) wydatków na prowadzenie gospodarstwa domowego podatnika i na utrzymanie członków jego rodziny,
- 5) datków i ofiar wszelkiego rodzaju,
- 6) kosztów egzekucyjnych,
- 7) grzywn i kar pieniężnych.

§ 2. 1. Przy ustalaniu obowiązku podatkowego w podatku wyrównawczym odlicza się od kwoty przychodów koszty ich uzyskania:

- 1) obliczone w stosunku do przychodów nie wynikających ze stosunku pracy, podlegających opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń, w wysokości określonej dla celów podatku od wynagrodzeń,
- 2) obliczone w stosunku do honorariów dziennikarzy, wynikających ze stosunku pracy, podlegających opo-

datkowaniu podatkiem od wynagrodzeń, w wysokości 50%,

- 3) obliczone w stosunku do przychodów z tytułu wykonywania niektórych usług hotelarskich, podlegających przepisom o podatku od wynagrodzeń, w wysokości 50%.

2. Przy ustalaniu obowiązku podatkowego w podatku wyrównawczym od kwoty wynagrodzenia lub innych przychodów odlicza się wydatki ponoszone przez pracowników nauki z tytułu udziału w kongresach międzynarodowych i krajowych, w których brali udział na własny koszt, jeżeli nie otrzymali z tego tytułu wynagrodzenia.

3. Podatnikom osiągającym przychody z działalności lub twórczości artystycznej, literackiej, naukowej, oświatowej lub publicystycznej, nie wynikające ze stosunku pracy, odlicza się koszty uzyskania tych przychodów ustalone według zasad określonych w ust. 1 do 350.000 zł. Z kosztów przekraczających tę kwotę do odliczenia przyjmuje się kwoty pobrane przez stowarzyszenie twórców tytułem kosztów inkasa przychodów oraz prowizje i inne wynagrodzenia za pośrednictwo, jeżeli sprzedaż dzieł dokonywana jest za pośrednictwem jednostek gospodarki społecznej.

4. Od przychodów otrzymywanych z zagranicy z tytułu twórczości naukowej, literackiej i publicystycznej w zakresie sprzedaży praw autorskich koszty uzyskania odlicza się bez względu na wysokość przychodów.

5. Koszty uzyskania określone w ust. 1 mogą być odliczone w wysokości przekraczającej kwotę wymienioną w ust. 3 na podstawie dowodów przedstawionych przez podatnika.

6. Od przychodów nie wymienionych w ust. 1 koszty uzyskania przychodu odlicza się w wysokości udowodnionej przez podatnika.

§ 3. 1. Osoby, które osiągają dochody z tytułu działalności lub twórczości artystycznej, literackiej, naukowej, oświatowej lub publicystycznej, nie wynikającej ze stosunku pracy, oraz osoby, które osiągają dochody z tytułu zapłaty za przeniesienie prawa korzystania z niepracowniczego projektu wynalazczego, podlegające opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń, mogą gromadzić te dochody na zasadach określonych w art. 6 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 42, poz. 188), zwanej dalej „ustawą”, na specjalnym rachunku bankowym, zwanym dalej kontem „W”, otwieranym na ich wniosek w powszechnej kasie oszczędności, właściwej według miejsca zamieszkania podatnika.

2. Osoby, które osiągają dochody z tytułu działalności lub twórczości artystycznej, naukowej, oświatowej, literackiej lub publicystycznej w walucie obcej za pośrednictwem Stowarzyszenia Autorów „ZAIKS”, mogą gromadzić je na zasadach określonych w art. 6 ustawy na specjalnym rachunku dewizowym Stowarzyszenia Autorów „ZAIKS” w Banku Handlowym w Warszawie S. A.

3. Wpłaty na konto „W” mogą dokonywać wyłącznie instytucje, od których podatnik osiąga dochody, a na ra-

chunek dewizowy w Banku Handlowym w Warszawie S.A. — Stowarzyszenie Autorów „ZAIKS”.

4. Osoby, o których mowa w art. 6 ust. 2 ustawy, mogą otworzyć konto „W” w powszechnej kasie oszczędności.

5. Wpłaty na konto „W” spadkobierców mogą być dokonywane tylko w związku z przekazaniem wkładów z konta „W” spadkodawcy.

6. Kwoty podjęte z konta „W” podlegają opodatkowaniu, jeżeli łącznie z dochodami osiągniętymi w roku podatkowym przekraczają kwotę wolną od podatku.

§ 4. 1. Osoby określone w § 3 ust. 1 powinny zawiadomić instytucje, od których uzyskują dochody, o posiadaniu konta „W” i jego numerze. Instytucje te są od tej chwili obowiązane przekazywać na konto „W” podatnika jego dochody w części pozostającej po odliczeniu podatku od wynagrodzeń.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, są obowiązane przed upływem roku podatkowego podjąć z konta „W” przychody w części stanowiącej koszty uzyskania.

§ 5. 1. Zakłady pracy obowiązane na podstawie art. 11 ustawy do obliczania i poboru podatku wyrównawczego w ciągu roku obliczają i pobierają zaliczki na podatek, a po upływie roku dokonują obliczenia podatku należnego za cały rok.

2. W razie otrzymania przez zakład pracy informacji, o których mowa w art. 11 ust. 2 ustawy, od dochodów otrzymanych spoza zakładu pracy obowiązane do poboru zaliczek, pobrania zaliczki dokonuje się przy wypłacie wynagrodzenia ze stosunku pracy w miesiącu następującym po upływie kwartału, a przy obliczeniu podatku za cały rok — w terminie do dnia 31 stycznia po upływie roku podatkowego, z zastosowaniem zasad określonych w § 8. Jeżeli podatnik otrzymał w ciągu roku dodatkowe wynagrodzenia w kwocie niższej od 10.000 zł, o których zakład pracy nie otrzymał informacji, może on zgłosić te wynagrodzenia w zakładzie pracy w celu obliczenia i pobrania podatku należnego za cały rok. W przeciwnym razie podatnik powinien złożyć zeznanie w urzędzie skarbowym stosownie do przepisu § 9.

3. Podatnicy, od których podatek wyrównawczy pobierają zakłady pracy, są obowiązani przed pierwszą wypłatą wynagrodzenia złożyć zakładowi pracy oświadczenie o posiadaniu na utrzymaniu osób określonych w art. 10 ustawy i zawiadomić ten zakład o zmianach w tym zakresie w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym zmiany te nastąpiły.

4. Zakłady pracy są obowiązane prowadzić dla każdego pracownika, od którego pobierają zaliczki, kartę obliczenia podatku wyrównawczego według ustalonego wzoru.

§ 6. 1. Przy obliczaniu i poborze zaliczek, o których mowa w § 5, za miesiąc od stycznia do listopada stosuje się następujące zasady:

- 1) od stałych dochodów, otrzymywanych przez podatnika co miesiąc z zakładu pracy, zobowiązanego do poboru zaliczek, zaliczkę ustala się w wysokości wynikającej z miesięcznej tabeli podatkowej, o której mowa w ust. 5, z zastosowaniem ulgi rodzinnej,
- 2) od stałych dochodów, otrzymywanych spoza zakładu pracy zobowiązanego do poboru zaliczek, zaliczkę ustala się w pierwszym miesiącu po upływie kwartału w ten sposób, że:
 - a) do dochodów, o których mowa w pkt 1, uzyskanych w kwartale poprzedzającym dodaje się docho-

dy otrzymane w tym kwartale spoza zakładu pracy zobowiązanego do poboru zaliczek,

- b) od dochodu obliczonego w myśl lit. a) ustala się podatek według kwartalnej tabeli podatkowej, o której mowa w ust. 5, z zastosowaniem ulgi rodzinnej,
 - c) zaliczkę stanowi różnica pomiędzy podatkiem ustalonym w myśl lit. b) a sumą zaliczek pobranych w poprzedzającym kwartale na podstawie pkt 1,
- 3) od dochodów nieperiodycznych, otrzymanych z zakładu pracy zobowiązanego do poboru zaliczek i spoza tego zakładu, jak np. wyrównań za okresy ubiegłe, premii należnych za okres dłuższy niż miesiąc, nagród, dochodów z tytułu umów o dzieło lub zlecenia, zaliczkę ustala się w ten sposób, że:
- a) stałe dochody miesięczne otrzymane przez podatnika za okres od początku roku doprowadza się do stosunku rocznego i dodaje się dochody nieperiodyczne otrzymane przez podatnika w miesiącach poprzedzających tego roku; od tak ustalonego dochodu rocznego ustala się należny podatek w wysokości wynikającej z rocznej tabeli podatkowej, o której mowa w ust. 5, z zastosowaniem ulgi rodzinnej,
 - b) do dochodu rocznego, obliczonego w myśl lit. a), dodaje się dochód nieperiodyczny otrzymany przez podatnika w miesiącu, za który oblicza się zaliczkę; od tak ustalonego dochodu rocznego ustala się należny podatek w wysokości wynikającej z rocznej tabeli podatkowej, z zastosowaniem ulgi rodzinnej,
 - c) zaliczkę od dochodów nieperiodycznych stanowi różnica pomiędzy podatkiem przypadającym w myśl lit. b) a podatkiem obliczonym w myśl lit. a).

2. Zaliczkę za miesiąc grudzień ustala się na podstawie rocznego obliczenia podatku. Zaliczkę stanowi różnica pomiędzy podatkiem należnym według rocznej tabeli podatkowej, z zastosowaniem ulgi rodzinnej, od sumy dochodów uzyskanych przez podatnika za cały rok z zakładu pracy zobowiązanego do poboru zaliczek i spoza tego zakładu a sumą zaliczek pobranych za miesiące od stycznia do listopada.

3. Obowiązek poboru zaliczek powstaje poczynając od miesiąca, w którym dochody pracownika otrzymane od początku roku, obliczone w stosunku rocznym, przekroczyły kwotę powodującą powstanie obowiązku podatkowego.

4. Zakład pracy na wniosek podatnika może zaniechać lub ograniczyć pobór zaliczek, jeżeli podatnik zamierza skorzystać z odliczenia, o którym mowa w art. 7 ustawy, i udowodni wysokość wydatków podlegających odliczeniu.

5. Tabele podatkowe zawierające obliczone kwoty podatku wyrównawczego od poszczególnych kwot dochodu za okresy miesięczne, kwartalne i roczne stanowią załącznik do obwieszczenia Ministra Finansów ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Finansów.

§ 7. Zakłady pracy przekazują kwoty pobranych zaliczek na podatek wyrównawczy za miesiące od stycznia do listopada, w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który pobrano zaliczki, na rachunek urzędu skarbowego, właściwego według miejsca zamieszkania podatnika.

§ 8. 1. Zakłady pracy, z zastrzeżeniem ust. 4, dokonują rocznego obliczenia podatku, o którym mowa w § 6 ust. 2, w terminie do dnia 31 stycznia po upływie roku podatkowego. Zaliczka za miesiąc grudzień wynikająca z rocz-

nego obliczenia podatku, jeżeli nie została pobrana z wynagrodzenia za ten miesiąc, może być pobrana z wynagrodzenia za styczeń roku następnego. Jeżeli z obliczenia rocznego wynika nadpłata, zalicza się ją na poczet zaliczki należnej za styczeń, a jeżeli po pobraniu tej zaliczki pozostaje nadpłata, zwraca się ją podatnikowi gotówką. Zwrotu nadpłaty w gotówce dokonuje zakład pracy.

2. Zwrócone nadpłaty w gotówce zakład pracy potrąca z kwot pobranych zaliczek przekazywanych urzędowi skarbowym, o których mowa w § 7.

3. Obowiązek dokonania rocznego obliczenia podatku ciąży na zakładzie pracy, z którym pracownik pozostaje w stosunku pracy w dniu 31 grudnia roku podatkowego.

4. Zakład pracy nie dokonuje rocznego obliczenia podatku, jeżeli stosunek pracy z pracownikiem ustał w ciągu roku.

5. Zakład pracy, który nawiązał z pracownikiem stosunek pracy w ciągu roku, jeżeli wynagrodzenie miesięczne pracownika w tym zakładzie obliczone w stosunku rocznym powoduje obowiązek podatkowy, jest obowiązany żądać z poprzedniego zakładu pracy karty obliczenia podatku wyrównawczego pracownika lub danych o jego wynagrodzeniach i innych dochodach. Zakład pracy, do którego żądanie to zostało skierowane, jest obowiązany je wykonać.

6. Roczne obliczenie podatku, o którym mowa w § 6 ust. 2, dokonane przez zakład pracy jest ostatecznym ustaleniem podatku wyrównawczego za dany rok, z wyjątkiem wypadków określonych w § 9.

§ 9. Jeżeli pracownik, który z tytułu osiągniętych wynagrodzeń i innych dochodów podlega obowiązkowi podatkowemu w podatku wyrównawczym:

- 1) korzysta z odliczeń, o których mowa w art. 6 i 7 ustawy,
- 2) osiąga dochody z działalności produkcyjno-usługowej,
- 3) osiąga dochody z działów specjalnych gospodarstwa rolnego,
- 4) osiąga inne dochody, od których zakład pracy nie pobierał zaliczek,
- 5) w ciągu roku był w stosunku pracy z kilkoma zakładami, a zakład, z którym pozostawał w stosunku pracy w dniu 31 grudnia, nie był zobowiązany do dokonania rocznego obliczenia podatku,
- 6) nie pozostawał w stosunku pracy przez pełny rok,

jest obowiązany złożyć zeznanie podatkowe we właściwym urzędzie skarbowym.

§ 10. Zakłady pracy w terminie do dnia 15 lutego roku następnego po roku podatkowym przekazują urzędowi skarbowym, wymienionym w § 7, wypełnione karty obliczenia podatku wyrównawczego, o których mowa w § 5 ust. 4, z dołączeniem informacji dotyczących podatnika, otrzymanych z innych zakładów pracy. Zakłady pracy przekazują jednocześnie pobrane kwoty z tytułu różnicy między kwotą wynikającą z rocznego obliczenia podatku a kwotą pobranych zaliczek.

§ 11. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej obowiązane są w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku przysłać izbom skarbowym, na których terenie działania znajduje się siedziba jednostki lub osoby prawnej, informacje dotyczące osób, co do których nie dokonały obliczenia i poboru podatku lub co do których nie wysłały informacji do zakładów pracy, a które uzyskały od nich

w roku poprzedzającym wynagrodzenia ze stosunku pracy w wysokości przekraczającej 240.000 zł, a w razie zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy — w wysokości przekraczającej 20.000 zł w stosunku miesięcznym w okresie zatrudnienia.

2. W informacjach, o których mowa w ust. 1, podaje się sumę wypłat dokonanych w ciągu roku oraz kwoty kosztów uzyskania wynagrodzeń i podatku od wynagrodzeń, jeżeli te kwoty i podatek są potrącane.

§ 12. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej, które wypłacają nie wynikające ze stosunku pracy należności z tytułu:

- 1) umów agencyjnych oraz umów o dzieło lub zlecenia, z których przychody podlegają opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń, zawartych z osobami nie pozostającymi w stosunku pracy,
- 2) przeniesienia praw autorskich,

są obowiązane przy każdej wypłacie sporządzać w dwóch egzemplarzach informacje według ustalonego wzoru. Informacja powinna zawierać imię, nazwisko i adres osoby otrzymującej należność, kwotę wypłaty brutto, procent i kwotę kosztów uzyskania oraz kwotę potrąconego podatku od wynagrodzeń.

2. Pierwszy egzemplarz tej informacji jednostki doręczają przy wypłacie osobie otrzymującej należność. Jeżeli należność jest przekazywana przez pocztę lub w drodze wpłaty na rachunek bankowy, dane będące przedmiotem informacji są zamieszczane na przekazie pocztowym lub na egzemplarzu przelewu przeznaczonego dla osoby otrzymującej należność. Zbiór drugich egzemplarzy informacji o wszystkich wypłatach wymienionych w ust. 1, dokonanych w ciągu roku, jednostki te przesyłają w terminie do dnia 15 stycznia następnego roku izbom skarbowym, na których terenie działania znajduje się siedziba jednostki lub osoby prawnej.

§ 13. Oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych są obowiązane w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku przysłać izbom skarbowym, na których terenie działania znajduje się siedziba oddziału, informacje o wypłaconych emeryturach i rentach w wysokości przekraczającej 240.000 zł rocznie.

§ 14. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest obowiązany jako płatnik obliczać i pobierać kwartalne zaliczki na podatek wyrównawczy od osób, którym wypłaca emerytury i renty z zagranicy w wysokości powodującej obowiązek opłacania podatku wyrównawczego.

2. Podatnicy otrzymujący emerytury lub renty z zagranicy, od których zaliczki pobiera Zakład Ubezpieczeń Społecznych, są obowiązani do końca stycznia każdego roku złożyć Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych oświadczenie o posiadaniu na utrzymaniu osób, o których mowa w art. 10 ustawy, i zawiadamiać ten Zakład o zmianach w tym zakresie w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym zaszły te zmiany.

3. Zaliczki, o których mowa w ust. 1, oblicza się w sposób następujący:

- 1) ustala się roczną kwotę emerytury lub renty przez pomnożenie przez 4 wypłaconej w kwartale sumy emerytur lub rent,
- 2) oblicza się należny podatek od sumy emerytur lub rent obliczonej w sposób określony w pkt 1, z zastosowaniem ulgi odpowiednio do stanu rodzinnego po-

datnika; zaliczkę kwartalną stanowi $\frac{1}{4}$ należnego podatku rocznego.

4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przekazuje kwoty pobranych zaliczek na podatek wyrównawczy w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po upływie kwartału na rachunek urzędów skarbowych, właściwych według miejsca zamieszkania podatnika, przekazując równocześnie tym urzędom imienne wykazy podatników i kwot pobranych od nich zaliczek.

5. Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest obowiązany w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku przesłać Izbie Skarbowej w Warszawie informacje o wypłaconych emeryturach i rentach z zagranicy w wysokości przekraczającej 240.000 zł osobom, od których nie pobrano zaliczek na podatek wyrównawczy.

§ 15. 1. Podatnicy, którzy otrzymują emerytury lub renty krajowe w wysokości powodującej obowiązek opłacania podatku wyrównawczego lub u których obowiązek ten powstaje w związku z osiągnięciem oprócz emerytury lub renty innych dochodów podlegających opodatkowaniu podatkiem wyrównawczym, są obowiązani w terminie do dnia 15 miesiąca następującego po upływie kwartału wpłacać na rachunek właściwego urzędu skarbowego zaliczki kwartalne na podatek wyrównawczy.

2. Zaliczkę kwartalną od podatników, o których mowa w ust. 1, oblicza się w sposób następujący:

- 1) otrzymaną w kwartale sumę emerytur i rent oraz innych stałych dochodów mnoży się przez 4,
- 2) do rocznej kwoty dochodów obliczonej według pkt 1 dolicza się dochody nieperiodyczne,
- 3) oblicza się należny podatek od dochodów obliczonych w sposób określony w pkt 1 i 2 z zastosowaniem ulgi rodzinnej; zaliczkę kwartalną stanowi $\frac{1}{4}$ należnego podatku rocznego.

3. Zaliczkę za czwarty kwartał każdego roku stanowi różnicę pomiędzy podatkiem wyrównawczym należnym według zeznania podatnika a kwotą wpłaconych zaliczek za trzy kwartały. Zaliczkę za czwarty kwartał wpłaca się w terminie przewidzianym do złożenia zeznania.

§ 16. 1. Podatnicy, którzy osiągają dochody z działalności lub twórczości określonej w art. 6 ustawy w wysokości powodującej obowiązek opłacania podatku wyrównawczego lub u których obowiązek ten powstaje w związku z osiągnięciem innych dochodów podlegających podatkowi wyrównawczemu, mogą, w terminie do dnia 15 miesiąca następującego po upływie kwartału, wpłacać na rachunek właściwego urzędu skarbowego zaliczki kwartalne na podatek wyrównawczy.

2. Zaliczkę kwartalną oblicza się w sposób następujący:

- 1) otrzymaną w kwartale sumę dochodów po uwzględnieniu odliczeń i doliczeń, o których mowa w art. 6 ustawy, mnoży się przez 4,

2) od rocznej sumy dochodów ustalonej w myśl pkt 1 oblicza się należny podatek z zastosowaniem ulgi rodzinnej,

3) zaliczkę kwartalną stanowi $\frac{1}{4}$ podatku obliczonego w myśl pkt 2.

3. Zaliczkę za czwarty kwartał danego roku stanowi różnicę pomiędzy podatkiem wyrównawczym należnym według zeznania podatnika a sumą wpłaconych zaliczek za trzy kwartały. Zaliczkę za czwarty kwartał wpłaca się w terminie przewidzianym do złożenia zeznania.

§ 17. 1. Podatnicy osiągający dochody z działów specjalnych gospodarstwa rolnego oraz podatnicy osiągający dochody z prowadzenia działalności gospodarczej w imieniu jednostek gospodarki społecznej na podstawie umów na warunkach zlecenia w formie rozliczenia zryczałtowanego obowiązani są wpłacać na rachunek urzędu skarbowego zaliczki kwartalne w terminie do ostatniego dnia miesiąca każdego kwartału w wysokości $\frac{1}{4}$ kwoty podatku wyrównawczego ustalonej choćby nieostatecznie za poprzedni rok podatkowy.

2. Do czasu doręczenia decyzji ustalającej podatek wyrównawczy za rok poprzedni podatnicy wymienieni w ust. 1 obowiązani są bez wezwania wpłacać w terminie określonym w ust. 1 zaliczkę kwartalną w takiej wysokości, jak za ostatni kwartał roku ubiegłego. Jeżeli ta zaliczka okaże się mniejsza od kwoty przypadającej do uiszczenia w myśl ust. 1, podatnik jest obowiązany wpłacić różnicę w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia decyzji ustalającej podatek za poprzedni rok. Nadpłata podlega zaliczeniu na bieżące zobowiązanie podatkowe, a ewentualna pozostała część nadpłaty podlega zwrotowi.

3. Podatnik, który rozpoczął w ciągu roku podatkowego działalność określoną w ust. 1, z której dochody podlegają podatkowi wyrównawczemu, obowiązany jest złożyć w ciągu tygodnia od dnia rozpoczęcia tej działalności deklarację według ustalonego wzoru urzędowi skarbowemu określonego w § 7 i wpłacać zaliczki na podatek począwszy od najbliższego kwartału. Kwotę zaliczki ustala urząd skarbowy w wysokości $\frac{1}{4}$ podatku wyrównawczego, należnego za dany rok, według danych wynikających ze złożonej deklaracji.

4. Zmiana wysokości zaliczki następuje na wniosek podatnika lub z urzędu, gdy w działalności podatnika zaszły takie zmiany, że wymiar roczny podatku wyrównawczego będzie odbiegał od sumy zaliczek wpłaconych w ciągu roku co najmniej o 20%. O zmianach tych podatnik powinien zawiadomić właściwy urząd skarbowy w ciągu tygodnia od dnia powstania tych zmian.

§ 18. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 maja 1976 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów o podatku wyrównawczym (Dz. U. z 1976 r. Nr 21, poz. 136 i z 1983 r. Nr 1, poz. 9).

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1983 r.

Minister Finansów: S. Nieckarz